

Domnului Tudor

Bragagiu

Iar deasupra tuturor va vorbi vreun mititel
Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el.
Mihai Eminescu. Scrisoarea I.

Disprețuit, luat în râs în viață
Iată-ai venit și la sfârșitul căii...
Azi lustruindu-și sufletul de piață
Și-au amintit de tine mititeii.

Evenimentul e pe-a lor măsură
Neintuind din cuvântări lucide:
Durerea mare-nchide limba-n gură
Și lacrimile-n suflete închide.

Hoitarii simt mirozna de succese
Și lirele-ncepură ca să zbiere...
Pe cât l-am prețuit cât el fusese
Mai bine-mi țin rușinea în tăcere.
Victor Bragagiu